

hanc quoque Phoebus amat positaque in stipite dextra

sentit adhuc trepidare novo sub cortice pectus

complexusque suis ramos ut membra lacertis

oscula dat ligno; refugit tamen oscula lignum.

cui deus at, quoniam conlunx mea non potes esse,

arbor eris certe dixit mea semper habebunt

te coma, te citharae, te nostrae, laure, pharetrae;

tu ducibus Latius aderis, cum laeta Triumphum

vox canet et visent longas Capitolia pompas;

quod mare non novit, quae nescit Ariona tellus?

carmine currentes ille tenebat aquas.

saepe sequens agnam lupus est a voce retentus,

saepe avidum fugiens restitit agna lupum;

saepe canes leporesque umbra iacuere sub una,

et stetit in saxo proxima cerva leae,

et sine lite loquax cum Palladis alite cornix

sedit, et accipitri uncta columba fuit.

Cynthia saepe tuis fertur vocalis Arion,

tamquam fraternis obstipuisse modis.

nomen Arionum Siculas impleverat urbes

captaque erat lyricis Ausonis ora sonis;

inde domum repetens puppem conscendit Arion,

atque ita quaesitas arte ferebat opes.

85

90

95